

PYTAJĄCY SIĘ (5) *part praes act*

się (3), sie (2).

a *jasne*.

sg m D pytając(e)mu się (1). \diamond *pl N m pers* pytający się (2). \diamond *D* pytającym się (1). \diamond *A m pers* pytając(e) się (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zadający pytania, dowiadujący się (5) : Otoż takim żołnierzom/ iefli fie szczyrze/ iefli też obłudnie pytájącym/ á Ianá w czym podchwycić chcącym/ ná pytanie/ coby czynić mieli/ tak mądrze y opátrzenie Ian odpowiada: [...] *CzechRozm* 254.

pytający się o czym (2): *CzechRozm* 254; álic mężowie/ ktorzy od Korneliuszá byli posłáni/ pytájący fię o domu Symonowym/ ftánęli v wrot. *WujNT Act* 10/17.

α. *W funkcji rzeczownika* (2) :

[*pytający się na co*: iż [cesarz] na każdy rok położy cztery pany z dworu swego na cztery strony swej ziemi, aby opatrywali, jeśli by się gdzie jakiemu ubogiemu krzywda działa od pana jego. [...]
A ci panowie posłowie przezwani są *harforidi*, jakoby pytający się na gwałt. *PamJancz* 125.]

pytający się o co (1): Ale też y Fáyryzeufze y inłze o co fię pytájące tak odpráwował [*Jezus*] *CzechEp* 121.

pytający się o czym (1): Będąc iednák ząwždy gotowi dáć poczet tey nádzieie ktora w nas ieft/ káżdemu o niey fię pytájącemu. *CzechEp* 12.

Cf **PYTAĆ SIĘ**

KW, (PP)